

11/4/47

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΔΥΜΠΙΑ,,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

ΩΡΑ 11.15 Π. Μ.

ΣΥΝΑΥΔΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κ^ο

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΣΟΔΙΣΤ

ΜΙΡΕΪΓ ΦΛΕΡΥ, Ύψίφωνος

ΝΟΥΝ. ΦΡΑΓΚΙΑ - ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Μεσόφωνος

ΑΝΤ. ΔΕΔΕΝΔΑΣ, Όξόφωνος

ΔΗΜ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, Βαρύτονος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

GABRIEL FAURÉ

'REQUIEM.,

Γιά σόλο, χορωδίαν και ὀρχήστραν

Α'. ἐκτέλεισις

- I. Introit et Kyrie: Χορωδία
- II. Offertoire: Χορωδία καὶ βαρύτονος σόλο
- III. Sanctus: Χορωδία
- IV. Pie Jesu: Ὑψίφωνος σόλο
- V. Agnus Dei: Χορωδία
- VI. Libera me: Χορωδία καὶ βαρύτονος σόλο
- VII. In Paradisum: Χορωδία

Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα

Σολιστ: Ἡ Κυρία Μιρέτγ Φλερὺ καὶ ὁ κ. Δ. Εὐστρατίου

Διάρκειμα 15' λεπτῶν

G. F. HÄNDEL

ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΑΤΟΡΙΟΝ

"Ο ΜΕΣΣΙΑΣ.,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ

Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα

Σολιστ: Αἱ Κυραὶ Μιρέτγ Φλερὺ, Ν. Φραγκιά - Σπηλιοπούλου
καὶ ὁ κ. Ἄντ. Δελένδας

G. FAURÉ

REQUIEM

Τὰ δραματικά γεγονότα πού διήνουν ακόμη πρό διετίας ἡ Ἑλλάς, δὲν ἐπέ-
τρεψαν νὰ ἑορτασθῆ, τότε, ἡ ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐνὸς μεγάλου
μουσουργοῦ, πού ἀνήκει ὄχι μόνο στὴ Γαλλία, ὅπου εἶδε τὸ φῶς στῆς 12
Μαΐου 1845, ἀλλὰ σ' ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα ἔνοουθουν τὸ Γαβρηὴλ Φωρέ,
γνωστὸ σὲ περιορισμένον μόνο κύκλον ἐκλεκτῶν, γιατί ἀν ἀφαιρήσῃ κανεὶς
ᾠρισμένα τραγῳδία του, τὴ μουσικὴ δωματίου καὶ μερικά συμφωνικά ἀπο-
σπάσματα ἀπὸ τὴ σκηρικὴ μουσικὴ γιὰ τὸν Pelleas et Melisande, τὸ
κυριώτερον μέρος τοῦ ἔργου του, ἡ Πηνελόπη, ὁ Προμηθεὺς κ.λ.π.,
μένουν ἀκόμη ἀγνωστα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ γιὰ πρώτη φορά σημερινὴ ἐκτέλεσις
ἀπὸ τὴν «Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν» καὶ τὴν «Χορωδία Ἀθηνῶν» τοῦ Re-
quiem θὰ παρουσιάσῃ σ' εὐρύτερον κύκλον ἕνα ἀπὸ τὰ περὶ ἀντιπροσωπευτικὰ
ἔργα τοῦ Γάλλου μουσουργοῦ, μὰ σύνθεσι, στὴν ὁποία μπορεῖ νὰ διακρίνῃ κα-
νεὶς τὸν Φωρέ, ὡς ἐκκλησιαστικὸ συνθέτη, εἶδος σὸ ὁποῖο ἦταν κατ' ἐξοχὴν
ἐνδεδιγμένους. Καὶ αὐτὸ πρῶτα λόγω σπουδῶν καὶ μετέπειτα ἐνασχολήσεως.
Μορφωθείς στὴ σχολὴ Niedermayer στὸ Παρίσι, στὴν ὁποίαν ἡ ἐκκλησιαστικὴ
μουσικὴ, ἡ μελέτη τοῦ «γρηγοριανοῦ μέλους» καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργά-
νου, εὐρίσκατο στὴ πρώτη γραμμῇ, ὁ Φωρέ δὲν ἀργησε νὰ συνειθίσῃ μὲ τὸ αὐ-
στηρὸ ὄφους πού ζητεῖ ἡ ἐκκλησία καὶ νὰ πλάσῃ μιὰ ἰδιαίτερον μουσικὴ διά-
λεκτον, στὴν ὁποία οἱ παλιῆς ἐκκλησιαστικῆς κλίμακες, οἱ ἰδιόρρυθμεις «πτῶ-
σεις» κ.λ.π. ἐρχονται συχνὰ σὲ ἀντίθεσι μὲ τὸ σύγχρονον μουσικὸ σύστημα. Ἐνα
τέτοιο περίπου κράμα ἀντιθέσεων εἶναι τὸ Requiem τοῦ Φωρέ, πού γράφτηκε
μεταξὺ 1887-1888 καὶ παίχθηκε γιὰ πρώτη φορά στὰ 1888, στὸ Παρίσι, στὴν
ἐκκλησίαν τῆς Ἁγ. Μαγδαληνῆς, ὅπου ὁ Γάλλος μουσουργὸς ἦταν τὴν ἐποχὴν
ἐκεῖνη ὀργανίστας καὶ μουσικὸς προϊστάμενος. Στὸ ἔργο αὐτὸ βρίσκει κανε-
ὶς τῆς μουσικοθετικῆς τάσεως τοῦ Φωρέ, ὅπως μᾶς τῆς περιγράφει σὲ κάποιο
ἄρθρον τῆς, ἡ μαθητριά του Nadia Boulanger: «Ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ μᾶς
κρίνῃ, νὰ μᾶς καταδικάσῃ: αὐτὸ ὁ διδάσκαλος δὲν τὸ ἐξέφρασε ποτέ, ὅπως
δὲν θέλησε ποτέ νὰ προσκολληθῆ στὸ πνεῦμα τοῦ δογματικοῦ κειμένου. Θὰ ἔλε-
γε κανεὶς ὅτι τὴ θρησκεία τὴν ἐννοεῖ μᾶλλον μὲ τὸ τρόπο τῶν γλυκῶν ἐπεισο-
δίων τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ Ἰωάννην, ἢ κατὰ τὸν Ἁγ. Φραγκίσκον τῆς Ἀσί-
ζης, παρά μὲ τὸ τρόπο τοῦ Ἁγ. Βερνάρδου ἢ τοῦ Βοσσοῦέτου... Οἱ φωνῆς τῶν
πιστῶν τὸν φαίνεται ὅτι παρετίθενται μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων
ἤρεμες γενικά, ἱκετευτικῆς καὶ θερμῆς, γίνονται συχνὰ σοβαρῆς καὶ θλιθερῆς,
ἀλλὰ ποτέ ἀπειλητικῆς οὔτε δραματικῆς».

Μὲ αὐτὴ τὴ τρυφερότητα καὶ τὴ χριστιανικότητα παρουσιάζεται ὁ Φωρέ
στὸ σπουδαιότερον ἐκκλησιαστικὸν τοῦ ἔργου, τὸ «Requiem». Καὶ ἐιδικώ-
τερα στὸ πρῶτον μέρος: «Requiem aeterna m»: (Αἰώνιαν ἀνά-
παυσιν δὲς αὐτοῖς Κύριε), ὅπου ὁ χαρακτὴρ τοῦ κειμένου ὀπο-
σοθεῖ τῆς ψυχικῆς τάσεως τοῦ μουσουργοῦ. Τὸ πόσον οἱ ψυχικῆς αὐτῆς τάσεως
εἶναι ἡμέρες καὶ χριστιανικῆς μᾶς τὸ δείχνει τὸ ἄλλο μέρος: τὸ Dies irae
(Ἡμέρα ὀργῆς), πού δὲν ἔχει καμμιά σχέσι μὲ τὸν ἄγριο, ἀπειλητικὸν καὶ δρα-
ματικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖο τὸ παρουσιάζουν ὅλοι σχεδὸν οἱ μουσουργοὶ (Ber-
lioz, κατὰ πρῶτον λόγον, Verdi, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ὁ θεῖος Mozart καὶ ὁ Che-
rubini). Ἡ μικρὴ παρέκκλισις ἀπ' τὸν ἤρεμον χαρακτῆρα, γρήγορα σθώνει μὲ
τὴ γλυκερία προσευχὴ τοῦ Libera. Καὶ τὸ ἔργο ἐξελείσεται μᾶσα σὲ ἐναλ-
λαγῆς φωτὸς καὶ σκιάς: φωτὸς σὸ Lux perpetua, σκιάς σὸ Introit
— Kyrie, μὲ τὴν ἀσκητικὴν του σοβαρότητα, ὅπως λέει ὁ Kochlin. Ἡ ἀγῶ-
νία φαίνεται νὰ πλανᾶται πάνω ἀπ' τὸ γεμάτον μυστήριον Offertorio,
ἐνῶ ἡ ἐλπίδα ξανάρχεται μὲ τὸ εὐγενικὸν καὶ τρυφερὸ Hostias et pre-
ces. Ὁ ἱκετευτικὸς τόνος τῆς χορωδίας καταλήγει σὲ ἕνα Ἄ μ ἡ ν μὲ κα-
θαρῆς καὶ γαλήνιες γραμμῆς, γιὰ ν' ἀκουσθῶν κατόπιν οἱ ἀγγελικοὶ ἤχοι τοῦ
Sanctus, τὸ γεμάτον θρησκευτικότητάς Πιε Jesu, τὸ γεμάτον πάθος
Agnus καὶ τὸ ἀνάξιον τῶν Σεραφεῖν: In Paradisum.

G. FAURÉ

REQUIEM

KEIMENON

I. Introit et Kyrie

Χορωδία

Requiem æternam dona eis.
Domine; et lux perpetua
luceat eis.

Te decet hymnus, Deus, in
Sion, et tibi reddetur votum in
Jerusalem: exaudi orationem
meam, ad te omnis caro veniet.

Requiem æternam dona eis,
Domine; et lux perpetua luceat
eis.

Kyrie eleison, Christe eleison,
Kyrie eleison, Christe eleison,
Kyrie eleison.

Αἰωνίαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς,
Κύριε καὶ φῶς αἰώνιον φω-
τίσει αὐτούς.

Σοὶ πρόκειται ἕννος, Θεέ, ἐν Σιών
καὶ εὐχὰς ἀναπέμψω σοὶ ἐν Ἱερου-
σαλήμ. Ἄκουσον τοῦ λόγου μου,
πᾶς θνητὸς πρὸς Σὲ πορεύεται.

Αἰωνίαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς,
Κύριε καὶ φῶς αἰώνιον φωτίσει
αὐτούς.

Κύριε ἐλέησον, Χριστὲ ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Χριστὲ ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

II. Offertoire

Χορωδία

O Domine Jesu Christe, Rex
gloriae, libera animas defuncto-
rum de pœnis inferni et de
profundo lacu: libera animas
defunctorum de ore leonis, ne
absorbeat tartarus, ne cadant in
obscuro:

Ὁ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Βασι-
λεῦ τῆς δόξης, λύτρωσαι τὰς ψυχὰς
τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπὸ τῶν ποινῶν
τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ βαθέως λάκκου:
λύτρωσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτω-
λῶν ἀπὸ στόματός λέοντος, ἵνα μὴ
καταλίη αὐτοὺς ὁ Τάρταρος, μηδὲ
πέσωσιν εἰς σκότος:

Ἰόλο βαρυτόνου

Hostias et preces tibi, Do-
mine, laudis offerimus: tu sus-
cipe pro animabus illis, quarum
hodie memoriam facimus: fac
eas, Domine, de morte transire
ad vitam. Quam olim Abraham
promisisti et semini ejus.

Προσφορὰς καὶ εὐχὰς αἰῶνα
προσφέρομεν σοί, Κύριε: δεῖξαι
αὐτὰς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, ὧν τὸ
μνημόσυνον τελοῦμεν μετὰ τὴν
αὐτῶν, Κύριε, ἀπὸ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωὴν, τὴν ὑποσχημένην
Ἀβραάμ καὶ τῇ γενεῇ αὐτοῦ.

Χορωδία

O Domine Jesu Christe, Rex gloriae, libera animas defunctorum de pœnis inferni et de profundo lacu: ne cadant in obscuro.

Amen, Amen, Amen.

Ὁ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Βασιλεὺ τῆς δόξης, λύτρωσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπὸ τῶν πονηρῶν τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ βαθέως λάκκου· μηδὲ πέσωσιν εἰς σκότος.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

III. Sanctus

Χορωδία

Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth,

Pleni sunt caeli et terra gloria tua,

Hosana in excelsis.

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ,

Πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου,

Ὡσανά ἐν τοῖς ὕψιστοις.

IV. Pie Jesu

Σόλο ὑψιφώνου

Pie Jesu Domine, dona eis requiem sempiternam.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δὸς αὐτοῖς ἀνάπausιν αἰωνίαν.

V. Agnus Dei

Χορωδία

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem.

Lux aeterna luceat eis, Domine, cum sanctis tuis in aeternum, quia pius es.

Requiem aeternam dona eis, Domine; et lux perpetua luceat eis.

Ἀμὲν Θεοῦ, ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, δὸς αὐτοῖς ἀνάπausιν.

Φῶς αἰώνιον φωτίζει αὐτούς, Κύριε, μετὰ τῶν ὁσῶν Ἁγίων εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἰωνίαν ἀνάπausιν δὸς αὐτοῖς, Κύριε· καὶ φῶς αἰώνιον φωτίζει αὐτούς.

VI. Libera me

Βαρύτονος σόλο

Libera me Domine de morte aeterna, in die illa tremenda.

Quando caeli movendi sunt et

Ἀλύτρωσέ με Κύριε ἐκ τοῦ αἰωνίου θανάτου, κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείναν ἡμέραν.

Καθ' ἣν θὰ σείωνται οἱ οὐρανοὶ

terra, dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Tremens, tremens factus sum ego et timeo, dum discussis venerit atque ventura ira.

καὶ ἡ γῆ, ὅταν ἔλθῃς νὰ κρίνῃς τὸν κόσμον τούτων ἐν πυρὶ.

Φρίττω, φρίττω καὶ φοβοῦμαι, ὅταν ἔλθῃ ὁ σεισμός καὶ ἡ ἐρχομένη ὀργή.

Χορωδία

Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae.

Dies illa, dies magna et amara valde.

Requiem aeternam dona eis, Domine; et lux perpetua luceat eis.

Libera me Domine de morte aeterna, in die illa tremenda.

Quando caeli movendi sunt et terra, dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Ἡμέρα ὀργῆς ἐκείνη, θλίψεως καὶ δυστυχίας.

Μεγάλῃ ἢ ἡμέρα ἐκείνη καὶ πικρὰ σφόδρα.

Αἰωνίαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς, Κύριε, καὶ φῶς αἰώνιον φωτίσει αὐτοῖς.

Λύτρωσαί με Κύριε ἐκ τοῦ αἰώνιου θανάτου κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ σεισῶνται οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

VII. In Paradisum

Χορωδία

In paradisum deducant angeli, in tuo adventu suscipiant martyres et perducant te in civitatem sanctam: Jerusalem.

Gloria angelorum te suscipiat et cum Lazaro quondam paupere aeternam habebis requiem.

Εἰς τὸν Παράδεισον ὁδηγοῦσιν ἄγγελοι, ἐν τῇ ἐλεύσει σου ὑποδέξονται σε μέγλυροι καὶ ἀναβιβάσουσί σε εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Χορὸς ἀγγέλων ὑποδεχθήτω σε καὶ μετὰ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου αἰωνίαν ἔχε ἀναπαυσιν.

G. F. HÄNDEL

«Ο ΜΕΣΣΙΑΣ»

Η μεγάλη διαφορά που κάνει να ξεχωρίζει ο «Μεσσίας» του Χαίντελ, όχι μόνον απ' τὰ ἄλλα δρατόρια τοῦ μουσουργοῦ, ἀλλὰ κι' απ' τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἔγκειται, σὲ μεγάλο βαθμὸ, στὴν ἀνωτερότητα τοῦ ποιητικοῦ κειμένου. Τὸ κείμενον αὐτό, ποῦ πολλοὶ θέλησαν νὰ τὸ ἀποδώσουν στὸν ἴδιο τὸν Χαίντελ, τὸ ἔγραψεν ὁ φίλος του Jennens, διακεκριμένος ποιητής, ποῦ τοῦ εἶχεν ἦδη προμηθεύσει τὸ κείμενον τοῦ «Βαλτάσαρ». Ὁ Jennens, μάλιστα, θεωροῦμεν ὅτι ἡ μουσικὴ τοῦ «Μεσσία» ἦταν πολὺ κατώτερη απ' τὸ κείμενον. Πράγματι, τὸ ποίημα τοῦ «Μεσσία» παρουσιάζει τὴν ἔλευσιν στὸν κόσμον τοῦ «Λυτρωτοῦ» καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλευσεως αὐτῆς, μὲ τρόπον ἀνώτερο. Μὲ συμβολικὴ γλῶσσα, ἀληθινὰ πρωτοπορειτικὴ γιὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ ποιητὴς παρουσιάζει τὴ Γέννησιν τοῦ Λυτρωτοῦ, τὰ θαύματά του, τὴν παρηγοριὰ ποῦ σκορπίζει γύρω του, καὶ κατόπιν στὸ 2ον Μέρος, ποῦ ἐκτελεῖται σήμερα, τὸν διωγμὸ, τὸν χλευασμὸ καὶ τέλος τῆς θανάτωσιν Ἐκείνου, ποῦ εἶχεν ἔλθει στὸν κόσμον μὲ προορισμὸ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Μὲ ἓνα τέτοιο μεγαλόπνοο ποίημα, ἓνας μουσουργός, σὰν τὸν Χαίντελ, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ γράψῃ ἓνα ἀριστούργημα. Καὶ τὸ καταπληκτικὸν εἶναι, ὅτι τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ γράφηκε μεταξὺ τῆς 22 Αὐγούστου ἕως τὴς 14 Σεπτεμβρίου 1741, μέσα δηλαδὴ σὲ τρεῖς περίπου ἑβδομάδες, ἐξετελέσθη δὲ γιὰ πρώτη φορὰ στὰς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1742.

Γενικὰ ἡ μουσικὴ τοῦ Χαίντελ καὶ ἐιδικώτερα ἡ μουσικὴ τοῦ «Μεσσία», εἶναι ἓνας ἀπέραντος αὐτοσχεδιασμὸς ἑνὸς μεγαλοφυοῦς ἀνθρώπου. Στὸν «Μεσσία», τὸ «Ὁρατόριον τῶν Ὁρατορίων» ὅπως ἔχει ἀποκληθεῖ, βρίσκει κανεὶς, ὅσο σὲ κανένα ἄλλο ἔργο, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης τοῦ Χαίντελ: πλούσια φαντασία, χεῖμαρρο ἰδεῶν, ποικιλία ἐκφράσεως, ἰδίως στὶς χορφίδες, καὶ ἐλάχιστα συμβατικά κομμάτια. Τὴν πρώτη θέσιν στὰ Ὁρατόρια τοῦ Χαίντελ ἔχουν οἱ χορφίδες. Ἐξωσμένες, γιὰ λόγους οἰκονομίας, στὰ μελοδράματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπιβάλλονται στὰ δρατόρια καὶ τὰ «ἀνθήμια» τοῦ μουσουργοῦ, ὄχι μόνον ὡς φωνητικὲς μάζες, ἀλλὰ σὰν ἀληθινὲς μουσικὲς ἀποκαλύψεις. Καὶ μίαν τέτοια θεῖα μουσικὴ ἀποκάλυψιν, εἶναι τὸ ὑπέροχον «Ἀλληλουῖα», ἡ κορανὶς τοῦ «Μεσσία». Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἀκούσθηκε στὸ Λονδὶνον ὁ «Μεσσίας», ὀλόκληρον τὸ ἀκροατήριον, μὲ τὸν βασιλέα ἐπὶ κεφαλῆς, σηκώθηκε απ' τὰ καθίσματα καὶ ἄκουσε ὀρθίον τὴν ὑπέροχην αὐτὴν σελίδα. Ἀπὸ τότε καὶ ἕως σήμερα, ἐξακολουθεῖ ἡ συνήθεια στὴν Ἀγγλίαν, νὰ ἀκούουν ὀρθιοὶ τὸ «Ἀλληλουῖα».

G. F. HÄNDEL

« Ο Μ Ε Σ Σ Ι Α Σ »

2^{ου} ΜΕΡΟΣ

(ΚΕΙΜΕΝΟΝ)

Μετάφρασις : Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Τὸ ποιητικὸ κείμενον τοῦ «Μεσσία» διαορίζεται οἱ τρία μέρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθῇ σήμερον τὸ δεύτερον μέρος, πὺν πραγματικέται τῇ Σταύρωσιν Ἐκείνου, πὺν ἔδωκε τὸ αἷμα του γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν.

- Χορὸς** Νά, ὁ ἀμῶνς τοῦ Θεοῦ, πὺ τὸ κρίμα τῆς γῆς τὸ βαρὺ κρατεῖ.
- Aria**
(*Νεοίανος*) Αὐτὸς ἐδιώχθη κ' ἐγλευσθή ἀπ' ὄλους πικρά. Γιατὸν οἱ πό-
νοι κ' οἱ μεγάλοι καημοί! Αὐτὸς ἐδάρη, ἐρραπίσθη.
Δίνει τὸ κορμί του στὴ λύσσα τῶν ἐχθρῶν σηκώνει αἰωπηλά
ντροπὴ καὶ φρίκη.
- Χορὸς** Πόνεσε, πόνεσε γιὰ μᾶς μοναχά' γιὰ μᾶς εἶδε πίκρες. Ἐπλη-
γώθη γιὰ ξένο κρίμα, ἐχτυπήθη γιὰ ξένο ἀνόμημα κ' ἦ ποιή του
θᾶναι γιὰ μᾶς εἰρήνη.
- Recitativo**
(*Νεοίανος*) Καημὸς τοῦ σπάει τὴν καρδιά καὶ πληγὴ τὸν καιεὶ βαθιά' μι-
κρὴ παντοῦ ζητᾷ συμπόνεση, μὰ πουθενὰ δὲ μπορεὶ νὰ βρῆ πα-
ρηγοριά.
- Arioso** Κοίτα ἐκεῖ καὶ ἰδέσ, ποῖος ξέρει τέτοιον πόνο σάν τὸν πόνο Ἐ-
κείνου ;
- Recitativo**
(*Νεοίανος*) Εἶναι μακριά, ἐξω ἀπ' τὴ χώρα τῶν ζῶντων, καὶ γιὰ τὸ κρίμα
τοῦ λαοῦ του ἐτιμωρήθη.
- Χορὸς** Θύρες ψηλές, ἀνοίχτε πλατιά, αἰώνιοι φραγμοί, νὰ περάσῃ τῆς
δόξας ὁ Ἄρχων. Αὐτὸς ὁ μεγάλος καὶ γερός στὸν ἀγῶνα.
Ποῖος εἶναι ὁ Ἄρχων τῆς δόξας; Ὁ Κραταίος, ἰδοὺ ὁ Ἄρχων
τῆς δόξας.
- Recitativo**
(*Νεοίανος*) Σὲ ποῖον ἀπ' τοὺς ἀγγέλους του ἔχει Ἐκεῖνος εἰπεῖ : Δικός
μου γιός, αἰῶνες τώρα, εἶσαι ἐσὺ :
- Aria**
(*Νεοίανος*) Πόσο εἶναι ὠραῖο τὸ βῆμα αὐτοῦ, πὺ εἰρήνη ἀναγγέλλει σὲ
μᾶς! πὺ φέρνει γύρω σ' ὄλους αἰώνια σωτηρία!
- Χορὸς** Ἄλληλουῖα! Ἄλληλουῖα! Μᾶς κυβερνᾷ Θεὸς παντοκράτωρ!
Θὰ γίνῃ βασιλιάς, κ' ὁ κόσμος θᾶναι πιά γιὰ σέ, Θεέ, γιὰ σέ, Χρι-
στέ. Μᾶς κυβερνᾷ Θεὸς παντοκράτωρ, καὶ βασιλεύει πιά στὸν αἰῶνα.
Ἄλληλουῖα!

Χ Ο Ρ Ω Δ Ι Α Α Θ Η Ν Ω Ν

1 9 2 1

Μ Ε Γ Α Λ Ο Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι

Δ Η Μ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν   Ω Δ Ε Ι Ω Ν Α Θ Η Ν Ω Ν

Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Δ Ω Ρ Η Τ Α Ι

† ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΛΞ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ

† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ

ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ

† ΑΛΞ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΝΙΝΑ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΧΩΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1921

Η Χωρῳδία Ἀθηνῶν εἶναι Σωματεῖον κοινωφελές, ἡ δὲ Διευθύνουσα καὶ ὅπαντα τὰ Μέλη αὐτῆς, μετέχουσιν εὐγενῶς προσφερόμενοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΜΕΛΗ

ΥΨΙΦΩΝΟΙ

Δις Ἀθανασιάδου Ἀρετῆ	Κα Κωνσταντινοπούλου Στέλλ.
» Ἀποστόλου Λέλα	Δις Λιμπρινίδου Ειρήνη
» Ἀρτέμη Οὐρανία	» Λάβδα Ἀντιγ.
Κα Βεκιαρέλη Ἑλένη	» Μανουσάκη Κικῆ
» Βορίση Ἰουλία	Κα Μαράτου Ὑπατία
Δις Γιαννοπούλου Αἰμιλία	Δις Νίκα Μαίρη
» Γρηγοροπούλου Νίτσα	» Παπᾶ Ἀλεξ.
Κα Καλογορίδου Ἀναστ.	Κα Πανλάκη — Βυθούλα Μαίρη
» Ζαχαρία Λέλα	» Ρένεση Πόπη
Δις Ζέβρα Καίτη	Δις Σαουνάτου Ἄννα
» Καπετανάκη Λίνα	» Σμύρογ Θεώνη
Κα Καρολίνη Ἐφη	Κα Στασινοπούλου Καίτη
Δις Κωνσταντινίδου Ἑλενίτσα	Δις Τριανταφυλλίδου Σοφία

ΜΕΣΟΦΩΝΟΙ

Δις Ἀποστόλου Καίτη	Δις Ματορίκου Ἀσπασία
» Ἀργυροῦ Καίτη	Κα Οἰκονομίδου Καίτη
Κα Βασιλέγκο Σοφία	Δις Παπαδόγιαννη Μαρία
Δις Βελμάχου Ἑλένη	Κα Πακασπυροπούλου Μπετ.
Κα Βρυώνη Μαργαρίτα	» Πουλάκη Τιτίκα
Κα Κασιμάτη Καλλιόπη	» Περιστερῆ Ἰωάννα
» Κοκοπούλη Τασία	Δις Ρετζεποπούλου Ἀντιγόνη
Δις Κοντοικολάου Σοφία	Κα Στυλιανίδου Ἰφιγένεια
» Κοττόρου Μαρία	Δις Χριστοπούλου Αἰθα
Δις Λαζάρου Μάρθα	Κα Χατζηνικολάου Ραλλοῦ
Δις Λούβη Ἰωάννα	Δις Χριστοφῆ Μαρία

ΤΕΝΟΡΟΙ

Οί κ. κ.

'Αβραμίδης Χαράλ.	Μερβακίτης Χρῖστος
Αιγινίτης Γεώργιος	Ξυνίδης Μανώλης
'Ανδρουλῆς 'Ιωάννης	Παπαδριανός Σωτήριος
'Αθανασίου Φώτιος	Παπαιγνατίου Δημήτριος
Καμαρινός Φάνης	Παπαοικονόμου Γεώργιος
Κανακάκης Τίτος	Παπαχατζόπουλος Σάββας
Καραλῆς Παναγιώτης	Περιστέρης Σπυρίδων
Κοτοπούλης 'Ανδρέας	Ραφτάκης 'Επιφ.
Κωτσόπουλος Δημήτριος	Σκαραφίγκας Θεόδ.
Λασηθιωτάκης 'Εμμανουήλ	Τζίνης Γεώργιος
Λουίμαχος Γεώργιος	Χατζηθεοδώρου Φίλιππος
Μέλης Νικόλαος	

ΒΑΘΥΦΩΝΟΙ

Οί κ. κ.

'Αλεξίου 'Αλέξ.	Παλλάντιος Μενέλαος
Αυγέρης Νικόλαος	Παπαδόπουλος Χαράλαμπος
Δραῖκος 'Ιωάννης	Παπαχαλαμπίδης Θεμιστ.
Ζαμπῆς Μιχαήλ	Πιέρρος Κωνσταντ.
Ζέρβας Σωτ.	Πλέσσας Γεώθ.
Καρποδίνης Βασίλειος	Σγαρίγιαννης Δημήτριος
Λαγομιτζῆς Παναγιώτης	Σισιλιάνος Γεώργιος
Λασηθιωτάκης Τάσος	Τερζῆς 'Ελενθέριος
Μανέας Φίλιππος	Τούντας 'Ιωάννης
Θεοδωράκης Μίκης	Τσαντήλας Σπυρίδων
Μπενάκης 'Ιωσ.	Χλημίντζας Σωτήριος
Μουντζουράκης Μιχ.	Χρονόπουλος 'Αντώνιος

ΕΠΙΧΡΟΝΙΑ ΑΙΩΝΗΘΝ

Α	Αβελάρης Χρυσ.	Αβελάρης Χρυσ.
Β	Αβελάρης Λεόντιος	Αβελάρης Λεόντιος
Γ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Δ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ε	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
ΣΤ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ζ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Η	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Θ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Κ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Λ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Μ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ν	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ξ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ο	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Π	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ρ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Σ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Τ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Υ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Φ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Χ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ψ	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος
Ω	Αβελάρης Πανδρόγιος	Αβελάρης Πανδρόγιος